

Permitting projektów energetycznych

TECHNOREPUBLIKA POLSKA

PERMITTING PROJEKTÓW ENERGETYCZNYCH

Państwo decyzji dla energii, wodoru i przemysłu przyszłości

JEDNO WIRTUALNE OKNO • JAWNE KRYTERIA • 7 DNI DO DECYZJI KOORDYNACYJNEJ

AI analizuje. Wojewoda decyduje. Obywatel kontroluje.

FORMUŁA NACZELNA

Nie skracamy prawa. Skracamy bezczynność. Permitting strategiczny ma chronić środowisko, prawa obywateli i bezpieczeństwo państwa, a jednocześnie usuwać seryjne procedury, rozmytą odpowiedzialność i niejawne uznanie administracyjne.

Przybliżenie programu

Element	Treść programowa
Nazwa	Permitting projektów energetycznych
Cel główny	Utworzenie racjonalnego, jawnego i odpornego systemu lokalizacji oraz wydawania decyzji dla projektów energetycznych, wodorowych, magazynowych, sieciowych i przemysłowych.
Instrument centralny	Jedno wirtualne okienko „Energia 7D” z jednym plikiem sprawy, harmonogramem, właścicielem oraz audytowalnym śladem decyzji.
Metoda	Bramki prawne i bezpieczeństwa + GIS/MCDA + AHP + analiza ryzyka + Multi-Agent AI + human-in-command.
Wykonawca terytorialny	Wojewoda jako imienny właściciel decyzji koordynacyjnej i egzekutor terminów organów współdziałających.
Termin programowy	7 dni na decyzję koordynacyjną: zieloną, warunkową albo odmowną; dalsze decyzje sektorowe w ustawowych terminach i według wiążącego harmonogramu.
Standard praw obywatelskich	Jawność algorytmów, wyjaśnialność, prawo do człowieka, prawo odwołania, zakaz ukrytej manipulacji i zakaz automatycznej odmowy opartej wyłącznie na AI.
Efekt	Szybszy i bardziej przewidywalny rozwój energetyki, wodoru, przemysłu wysokiej wartości i odporności państwa, bez obniżania standardów środowiskowych i konstytucyjnych.

HASŁO GŁÓWNE

Jedno okno. Jeden właściciel. Jawne kryteria. Siedem dni do decyzji koordynacyjnej.

Uwaga metodologiczno-prawna. Dokument ma charakter programowy, a nie opinii prawnej. Docelowy model wymaga pakietu ustawowego, przeglądu zgodności z Konstytucją RP i prawem Unii Europejskiej oraz rozdzielenia dwóch funkcji: szybkiej decyzji koordynacyjnej od materialnych ocen i zezwoleń, których nie wolno pozornie ani automatycznie zastępować.

Streszczenie strategiczne

Polska nie cierpi na brak inwestorów, technologii ani projektów. Cierpi na brak regulatora zdolnego połączyć planowanie przestrzenne, środowisko, sieć, bezpieczeństwo, ekonomię i lokalny kontrakt społeczny w jedną decyzję państwa. Obecny permitting jest często zbiorem odrębnych postępowań, a nie procesem zarządzanym od celu publicznego do wyniku.

W epoce rywalizacji o energię, centra danych, przemysł, wodór, magazyny i technologie dual-use czas administracyjny staje się zasobem strategicznym. Państwo, które nie potrafi podejmować decyzji, traci kapitał, talenty, łańcuchy dostaw oraz odporność. Nie wystarczy jednak „deregulacja” rozumiana jako usuwanie norm. Potrzebna jest regulacja lepsza: krótsza informacyjnie, jawna, proporcjonalna, oparta na danych i rozliczana z wyniku.

Proponowany system łączy europejskie kierunki one-stop-shop, obszary przyspieszonego rozwoju i strategiczny status infrastruktury z cybernetycznym modelem państwa-regulatora. Każda sprawa ma model świata, właściciela, terminy, kryteria, logi, warianty i sprzężenie zwrotne. AI wykonuje analizę, lecz odpowiedzialność pozostaje osobista i publiczna.

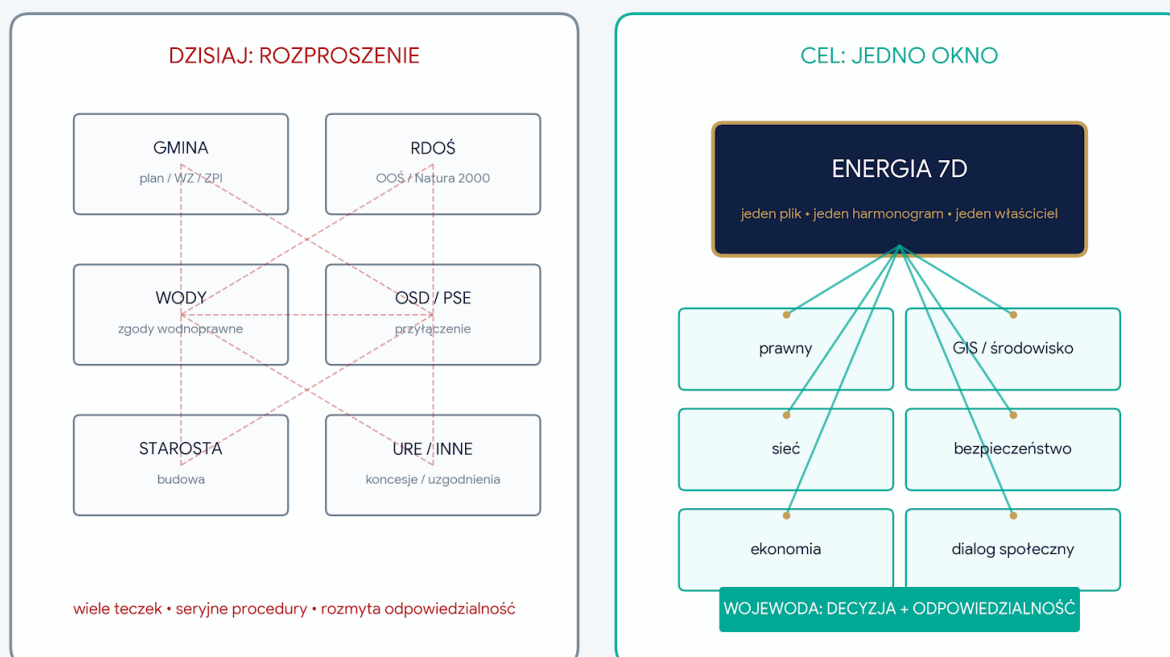
Wojewoda staje się terytorialnym integratorem: nie zastępuje wiedzy RDOŚ, operatora sieci, organu planistycznego ani służb bezpieczeństwa, lecz wiąże je harmonogramem, wymusza współdziałanie i podpisuje decyzję koordynacyjną. Prezydencki system nadaje misję, standardy i odpowiedzialność, a obywatelska kontrola chroni przed technokratycznym zawłaszczaniem.

Sercem rozwiązania jest algorytmicznie wspomagana, lecz publicznie kontrolowana optymalizacja lokalizacji. Najpierw stosuje się twarde bramki prawa, ochrony środowiska i bezpieczeństwa. Dopiero później AHP i GIS porządkują warianty, ujawniają wagi oraz pokazują kompromisy między bezpieczeństwem energetycznym, siecią, środowiskiem, gospodarką, akceptacją społeczną i dojrzałością projektu.

Transformacja ma również wymiar pokoleniowy. Doświadczeni energetycy, urbaniści, prawnicy i administratywiści tworzą Korpus Mentorów Permittingu, a młodzi analitycy danych i inżynierowie AI budują cyfrowe narzędzia. Decyzja powstaje w parze: wiedza dziedzinowa + kompetencje cyfrowe. Dzięki temu doświadczenie nie znika, a technologia nie odrywa się od rzeczywistości.

OD ADMINISTRACYJNEGO LABIRYNTU DO PAŃSTWA DECYZJI

SYSTEM DECYZYJNY TECHNOREPUBLIKI POLSKIEJ

Infografika 1. Przejście od rozproszonego labiryntu decyzji do jednego wirtualnego okna z imienną odpowiedzialnością.

Infografika przedstawia przejście od rozproszonego, wieloszczeblowego systemu administracyjnego do jednego, zintegrowanego mechanizmu podejmowania decyzji. Obecny model opiera się na wielu odrębnych instytucjach, teczkach i sekwencyjnych procedurach, co wydłuża proces inwestycyjny i rozmywa odpowiedzialność.

Gmina, RDOŚ, Wody Polskie, operatorzy sieciowi, starosta, URE i inne organy działają dziś w silosach, a inwestor musi samodzielnie koordynować ich wymagania. Docelowy model „Energia 7D” skupia dokumentację, harmonogram i odpowiedzialność w jednym wirtualnym oknie decyzyjnym.

Poszczególne moduły eksperckie obejmują analizę prawną, środowiskową i GIS, sieciową, bezpieczeństwa, ekonomiczną oraz dialog społeczny. Ich zadaniem jest równoległe, a nie seryjne, przygotowanie opinii i identyfikacja konfliktów jeszcze przed wydaniem rozstrzygnięcia. Wojewoda pełni funkcję właściciela decyzji, integruje rekomendacje ekspertów i ponosi jednoznaczną odpowiedzialność za wynik procesu. Taka architektura skraca pętlę decyzyjną, zwiększa przejrzystość i tworzy realne warunki do wydawania spójnych decyzji dla strategicznych projektów energetycznych.

Mapa dokumentu

Nr	Rozdział	Funkcja
1	Teza i mandat strategiczny	Dlaczego permitting jest elementem bezpieczeństwa, suwerenności i rozwoju.
2	Diagnoza kryzysu decyzyjności	Patologie państwa, UE, samorządów i globalnej konkurencji.
3	Analizy strategiczne	SWOT, zasobowa, cybernetyczna, kulturowa i anty-capture.
4	Odpowiedź strategiczna	Jedno okno, klasy projektów, stage-gate i odpowiedzialność.
5	AHP–GIS	Jawna optymalizacja lokalizacji i wariantów.
6	Multi-Agent AI	Agenci, dane, cyfrowy bliźniak i human-in-command.
7	Wojewoda w pętli 7 dni	Role, terminy, decyzje i granice kompetencji.
8	Transformacja systemu	100 dni, 12 miesięcy, 36 miesięcy, 2030/2035.
9	Rekomendacje i inicjatywy	Pakiet legislacyjny, instytucjonalny, badawczy i społeczny.
10	Monitoring i ewaluacja	KPI, KRI, audyt, uczenie systemu i publiczny dashboard.
11	Prawa i zabezpieczenia	Jawność, prywatność, odwołanie, cyberbezpieczeństwo, antynadzór.
12	Spójność strategiczna	Powiązanie z dokumentami TechnoRepubliki.
13	Komunikacja programu	Narracja, hasła, grupy odbiorców i kontrakt społeczny.
14	Aneksy i źródła	Kryteria, dane minimalne, słownik i baza dowodowa.

1. Teza i mandat strategiczny

TEZA DOKUMENTU

Permitting projektów energetycznych jest funkcją bezpieczeństwa narodowego. Państwo, które nie potrafi racjonalnie wybrać lokalizacji, skoordynować zezwoleń i doprowadzić projektu do Ready-to-Build, nie kontroluje własnego toru energii, przemysłu ani decyzji.

1.1. Permitting jako system operacyjny rozwoju

Permitting nie jest pojedynczym pozwoleniem. Jest pełnym łańcuchem rozpoznania, planowania i decyzji: od kontroli gruntu i lokalizacji, przez planowanie przestrzenne, decyzje środowiskowe, wodnoprawne i budowlane, po przyłączenie, bezpieczeństwo technologiczne, koncesje, zasady eksploatacji oraz warunki zakończenia życia instalacji. W przypadku wodoru dochodzą wymogi bezpieczeństwa procesowego, magazynowania, transportu, ochrony przeciwpożarowej, potencjalnie Seveso oraz integracji z energią elektryczną i gazami zdekarbonizowanymi.

Materiały deweloperskie wskazują sześć kamieni milowych wartości projektu: site assessment, planowanie przestrzenne, decyzję środowiskową, warunki przyłączenia, bankowalność finansowo-kontraktową oraz pozwolenie na budowę i rzeczywisty status Ready-to-Build. Reforma UC84 dodatkowo wzmacnia znaczenie harmonogramu, kamieni milowych i realnego postępu projektu. Sam papier nie tworzy wartości — tworzy ją zdolność dowiezienia inwestycji.

1.2. Cel publiczny

- bezpieczeństwo energetyczne, odporność i zdolność odbudowy systemu;
- konkurencyjna energia dla przemysłu, centrów danych, zdrowia, obrony i transportu;
- rozwój OZE, atomu, sieci, magazynów, wodoru, biometanu i paliw syntetycznych jako jednego systemu;
- suwerenność danych, oprogramowania, produkcji i decyzji;
- ochrona środowiska i praw obywateli poprzez lepsze dane, wcześniejsze wariantowanie i jawne uzasadnienie;
- przejście od administracji procedur do administracji wyniku, bez znoszenia legalności i kontroli sądowej.

1.3. Standard TechnoRepubliki

Dokument przyjmuje standard nadrzędny Narodowej Strategii Bezpieczeństwa TechnoRepubliki: każdy system sektorowy ma zmniejszać podatność państwa, skracać pętlę decyzji, wzmacniać odporność społeczną i budować polską własność danych albo technologii. Permitting realizuje ten standard poprzez połączenie torów:

dane → model → warianty → decyzja → wykonanie → wynik → korekta.

2. Diagnoza: kryzys decyzyjności

2.1. Polska: państwo negatywnej koordynacji

W wielu sprawach inwestycyjnych państwo jest zdolne do produkowania cząstkowych opinii, ale nie do wydania jednej odpowiedzialnej decyzji. Każdy organ optymalizuje własne ryzyko instytucjonalne: żąda kolejnych dokumentów, przesuwa odpowiedzialność, czeka na stanowisko innego organu albo wybiera bezpieczną bezczynność. Powstaje negatywna koordynacja — system blokuje błąd, lecz równocześnie blokuje działanie.

Patologia	Mechanizm	Skutek strategiczny
Seryjne procedury	Kolejne postępowanie zaczyna się po zakończeniu poprzedniego.	Wieloletni critical path, dezaktualizacja badań i wzrost CAPEX.
Wiele teczek i rejestrów	Te same dane są wielokrotnie składane i interpretowane.	Koszt transakcyjny, niespójność i formalne błędy.
Rozmyta odpowiedzialność	Brak jednego właściciela sprawy i harmonogramu.	Nie wiadomo, kto ma usunąć blokadę i odpowiada za wynik.
Uznanie bez metodologii	Brak jawnych wag i sposobu porównania wariantów.	Decyzje trudne do obrony, podatne na lobbying i zarzut arbitralności.
Lokalny capture	Powiązanie polityki, planowania, gruntów i interesów wykonawczych.	Ryzyko nierównego traktowania, opóźnień i utraty zaufania.
Strach przed podpisem	Kultura minimalizacji osobistego ryzyka urzędnika.	Bierność premiowana bardziej niż racjonalna decyzja.
Brak pamięci projektu	Zmiany kadr i brak ustrukturyzowanych logów.	Powtarzanie analiz, utrata wiedzy i zależność od konsultantów.
Odwołanie jako druga instancja analizy	Słabe uzasadnienie i późne ujawnienie konfliktów.	Uchylenia, ponowne postępowania i konflikt społeczny.

2.2. Wspólnoty energetyczne

Samorząd w obecnym urzędniczym kształcie jest zbędny w procesie decyzyjnym, ponieważ nie ma wystarczająco wysokich kompetencji planistycznych. Problem powstaje wtedy, gdy planowanie przestrzenne, decyzje lokalizacyjne, obrót gruntami, lokalna polityka i sieć wykonawców łączą się w nieprzejrzysty układ wzajemnych zależności. Nie jest to zarzut wobec wszystkich urzędów samorządowych, lecz ryzyko systemowe wymagające projektowania anty-capture. Natomiast wspólnoty energetyczne, klastry energii i spółdzielnie energetyczne znają teren, mieszkańców i lokalne koszty inwestycji i to one powinny być stroną dla Wojewody.

Dodatkowe mechanizmy zabezpieczające to:

- jawny rejestr kontaktów i konfliktów interesów dla projektów strategicznych;
- publikowanie map ograniczeń, kryteriów i wersji modeli lokalizacyjnych;
- oddzielenie konsultacji społecznej od nieformalnego weta aktorów uprzywilejowanych;
- kontrakt korzyści lokalnych: podatki, miejsca pracy, energia, infrastruktura, fundusz społeczny;
- losowany panel obywatelski lub rada obserwatorów przy projektach o wysokiej kontrowersji;
- centralny standard decyzji, ale terytorialne wykonanie i lokalny udział w korzyściach.

2.3. Reprodukacja klasy próżniaczej

„Klasa próżniacza” jest tu kategorią funkcjonalną, nie personalnym oskarżeniem. Oznacza warstwę stanowisk, procedur i pośrednictwa, której bezpieczeństwo ekonomiczne nie zależy od jakości wyniku publicznego. System może reprodukować etaty, komitety, ekspertyzy i rytuały konsultacyjne, choć nie rośnie liczba projektów osiągających FID, COD ani realną odporność systemu.

REGUŁA SANACYJNA

Każda instytucja uczestnicząca w permittingu musi mieć miernik wyniku, miernik jakości, termin, właściciela i publiczny ślad. Brak decyzji jest również decyzją i musi mieć koszt organizacyjny.

2.4. Unia Europejska: ambicja szybsza niż administracja

Unia Europejska uznała permitting za barierę transformacji. RED III wprowadza obszary przyspieszonego rozwoju, terminy i domniemanie nadrzędnego interesu publicznego dla części inwestycji OZE. NZIA ustanawia punkty kontaktowe i przyspieszenie dla projektów technologii neutralnych emisyjnie. TEN-E przewiduje krajowe organy właściwe, kompleksową decyzję i zarządzanie harmonogramem dla projektów wspólnego zainteresowania. Kierunek jest właściwy, lecz skuteczność zależy od krajowego modelu wykonania, danych, kadr i odpowiedzialności.

Polski model nie powinien ograniczać się do transpozycji terminów. Potrzebuje wspólnej architektury informacyjnej, metodologii porównywania wariantów i organu zdolnego przeciąć konflikty kompetencyjne. W przeciwnym razie europejskie przyspieszenie zostanie wchłonięte przez stare silosy.

2.5. Globalny ład: czas decyzji jako element hard power

Rywalizacja mocarstw przesuwą się z samej ceny energii na zdolność budowy pełnych ekosystemów: produkcji komponentów, sieci, danych, obliczeń, bezpieczeństwa i kadr. Kraje zdolne szybko lokalizować i budować infrastrukturę przyciągają przemysł. Kraje powolne pozostają rynkiem zbytu i dostawcą pracy. The Technological Republic trafnie podkreśla związek technologii, państwa i strategicznej ambicji; TechnoRepublika uzupełnia tę logikę o obywatelską kontrolę, jawność algorytmów i zabezpieczenia przed państwem nadzoru.

3. Analizy strategiczne

3.1. Analiza SWOT

Mocne strony	Słabe strony
• duży zasób inżynierów i praktyków energetyki • centralne położenie i infrastruktura przemysłowa • rosnący portfel OZE, BESS, wodoru i sieci • dojrzałe publiczne systemy cyfrowej tożsamości • doświadczenie pokolenia transformacji i industrializacji	• rozproszone kompetencje i dane • niedobór project managerów po stronie publicznej • ograniczenia sieciowe i brak wspólnej mapy mocy • niska kultura ujawniania niepewności • słabe powiązanie decyzji z odpowiedzialnością

Szanse	Zagrożenia
• RED III, NZIA, TEN-E i UC84 • cyfrowe bliźniaki, AHP/GIS i Multi-Agent AI • reshoring, data centers, clean tech i dual-use • brownfield, co-location, cable pooling i linie bezpośrednie • eksport polskiej platformy permittingowej	• algorytmiczny capture i vendor lock-in • pośpieszne osłabienie ocen środowiskowych • cyberatak na proces decyzyjny • sprzeciw społeczny wobec niejawnych decyzji • uchylanie decyzji przez sądy z powodu wad procedury

Analiza SWOT pokazuje, że Polska dysponuje znaczącym potencjałem technicznym, przemysłowym i kadrowym, lecz jego wykorzystanie ograniczają rozproszone kompetencje, słaba koordynacja oraz brak jednoznacznej odpowiedzialności za decyzje. Największą szansą jest połączenie reform unijnych z technologiami AHP/GIS, cyfrowymi bliźniakami i systemami Multi-Agent AI, co może radykalnie skrócić proces lokalizacji i permittingu projektów energetycznych. Warunkiem sukcesu pozostaje jednak pełna transparentność algorytmów, cyberbezpieczeństwo, zachowanie standardów środowiskowych oraz skuteczna ochrona systemu przed przechwyceniem przez lokalne układy interesów i dostawców technologii.

3.2. Analiza zasobowa

Zasób	Stan / luka	Odpowiedź programu
Dane	Rozproszone rejestry, różne formaty, brak historii wersji.	Wspólny model danych, API, rejestr źródeł i jakości.
Ludzie	Silne kompetencje sektorowe, słaba integracja projektowa.	Zespoły mieszane, Korpus Mentorów, certyfikacja case ownerów.
Prawo	Bogate normy, niska spójność ścieżki.	Mapa decyzji, precedensy administracyjne, standardowe karty uzasadnień.
Teren	Brownfield i infrastruktura istniejąca nie zawsze mają priorytet.	Ranking lokalizacyjny premiujący wykorzystanie terenów przekształconych.
Sieć	Deficyt mocy i projekty blokujące kolejkę.	Integracja danych UC84, elastyczne przyłączenia, cable pooling, kamienie milowe.
Kapitał	Koszt opóźnienia i niepewności zwiększa WACC.	Przewidywalny harmonogram i profil ryzyka projektu.
Legitymizacja	Konsultacje często spóźnione i rytualne.	Wczesny dialog, jawne warianty i kontrakt korzyści lokalnych.
Technologia	Rosnąca zależność od platform i chmury.	Otwarte standardy, suwerenne lub audytowalne modele, exit plan dostawcy.

Analiza zasobowa pokazuje, że Polska posiada znaczący potencjał kadrowy, infrastrukturalny, prawny i technologiczny, lecz jest on osłabiany przez rozproszenie danych, niespójność procedur oraz brak integracji projektowej. Podstawą nowego systemu powinien być wspólny model danych, interoperacyjne API, historia wersji oraz jednoznaczny rejestr jakości i pochodzenia informacji.

Kompetencje sektorowe należy łączyć w zespoły mieszane, wspierane przez Korpus Mentorów i certyfikowanych właścicieli spraw odpowiedzialnych za przebieg całego procesu decyzyjnego. W obszarze lokalizacji i sieci priorytetem powinno być wykorzystanie terenów brownfield, istniejącej infrastruktury, elastycznych przyłączy, cable pooling oraz przejrzystych kamieni milowych.

Przewidywalność harmonogramów, jawny profil ryzyka i wczesny dialog społeczny mogą jednocześnie ograniczać koszt kapitału, skracać czas inwestycji i wzmacniać legitymizację decyzji. Całość powinna opierać się na otwartych standardach, audytowalnych modelach AI oraz zabezpieczeniach ograniczających zależność od pojedynczych dostawców technologii i chmury.

3.3. Analiza cybernetyczna

Z perspektywy cybernetyki obecny system ma cztery defekty: słaby model rzeczywistości, opóźnione sprzężenie zwrotne, niedostateczną różnorodność regulatora oraz rozmyte granice odpowiedzialności. Dobry regulator musi posiadać model układu, którym steruje. Dlatego system permitingu potrzebuje cyfrowego bliźniaka lokalizacji, sieci, środowiska, infrastruktury i ryzyk, a także zdolności do aktualizacji modelu po każdej decyzji i każdym odwołaniu.

Defekt sterowania	Objaw	Mechanizm naprawczy
Brak modelu	Decyzje na podstawie niepełnych i niespójnych danych.	Knowledge graph + GIS + model sieci + katalog ryzyk.
Długi czas decyzyjny	Informacja dociera po utracie ważności albo po zmianie projektu.	Równoległe analizy agentów i wiążący harmonogram.
Brak sprzężenia zwrotnego	Uchylenia i awarie nie zmieniają standardu działania.	Baza precedensów, root-cause analysis, aktualizacja modeli i procedur.
Za mała różnorodność	Jeden urząd nie rozumie wszystkich domen.	Multi-Agent System integrujący prawo, technikę, środowisko, sieć i społeczeństwo.
Brak homeostazy	Konflikt inwestycja–społeczność eskaluje do blokady.	Wczesny dialog, benefit sharing, monitoring oddziaływań i korekta.

Analiza cybernetyczna wskazuje, że głównym problemem obecnego systemu permitingu nie jest brak procedur, lecz brak aktualnego modelu rzeczywistości, szybkiego sprzężenia zwrotnego i jednoznacznej odpowiedzialności. Decyzje podejmowane na podstawie niespójnych danych powinny zostać zastąpione wspólnym grafem wiedzy, warstwą GIS, modelem sieci oraz katalogiem ryzyk.

Długi czas decyzyjny można ograniczyć przez równoległą pracę wyspecjalizowanych agentów AI, działających według jednego harmonogramu i wspólnych kryteriów oceny. System musi również uczyć się na uchylonych decyzjach, awariach i odwołaniach, wykorzystując analizę przyczyn źródłowych, bazę precedensów oraz cykliczną aktualizację standardów.

Warunkiem zachowania homeostazy jest natomiast wczesny dialog społeczny, jawny podział korzyści i stały monitoring oddziaływań, dzięki którym konflikt inwestycyjny może zostać skorygowany, zanim przekształci się w blokadę.

3.4. Analiza kulturowa

Największa reforma nie dotyczy interfejsu portalu, lecz kultury decyzji. Administracja proceduralna utożsamia legalność z unikaniem odpowiedzialności. Administracja republikańska rozumie legalność jako zdolność do wydania rozumnej, proporcjonalnej i kontrolowalnej decyzji. Nowa kultura wymaga przyzwolenia na uzasadniony błąd, ale nie na ukrywanie danych, konfliktów i beczynności.

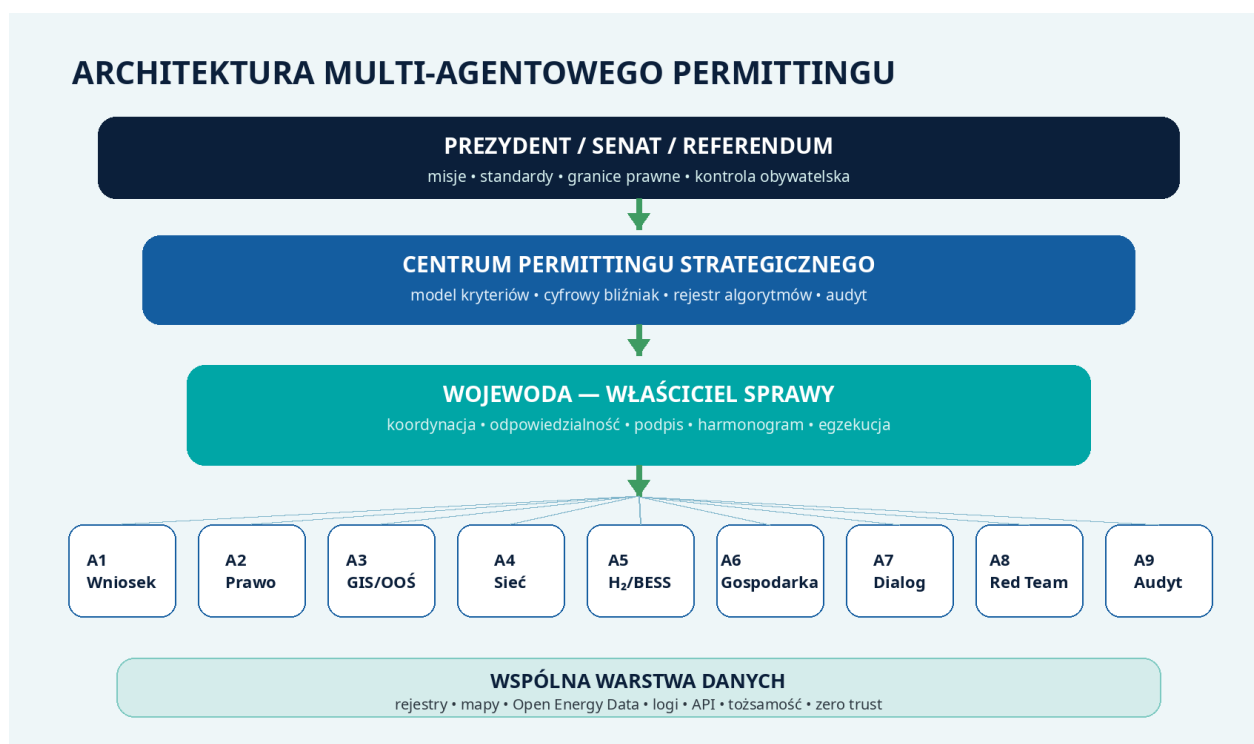
Stary kod kulturowy	Nowy kod TechnoRepubliki
„Nie mój zakres.”	„Jestem właścicielem wyniku i eskaluję przeszkodę.”
„Dokument chroni urząd.”	„Dokument wyjaśnia obywatelowi i sądowi tok decyzji.”
„Brak decyzji jest bezpieczny.”	„Beczynność ma koszt i wymaga uzasadnienia.”
„Ekspert wie, obywatel ma zaufać.”	„Ekspert pokazuje dane, niepewność i alternatywy.”
„AI wie lepiej.”	„AI pomaga; człowiek odpowiada; obywatel kontroluje.”
„Seniorzy są przeszłością.”	„Doświadczenie seniorów jest warstwą walidacji i pamięci systemu.”

Analiza kulturowa wskazuje, że powodzenie reformy permittingu zależy przede wszystkim od zmiany sposobu myślenia administracji, a nie wyłącznie od wdrożenia nowych narzędzi cyfrowych. Stary model premiuje ochronę urzędu, rozproszenie odpowiedzialności i unikanie decyzji, podczas gdy nowy model wymaga jednoznacznego właściciela wyniku oraz obowiązku eskalowania przeszkód.

Dokumentacja administracyjna powinna nie tylko potwierdzać formalną poprawność postępowania, lecz także jasno wyjaśniać obywatelowi, inwestorowi i sądowi logikę rozstrzygnięcia. Bezczynność nie może być traktowana jako rozwiązanie bezpieczne, ponieważ generuje wymierne koszty gospodarcze, społeczne i strategiczne oraz również wymaga uzasadnienia.

Eksperci i systemy AI mają dostarczać dane, ujawniać niepewności i porównywać alternatywy, ale odpowiedzialność za ostateczną decyzję pozostaje po stronie człowieka i podlega kontroli obywatelskiej. Nowy kod kulturowy wykorzystuje także doświadczenie seniorów jako źródło pamięci instytucjonalnej, walidacji rozwiązań i ochrony państwa przed powtarzaniem wcześniejszych błędów.

4. Odpowiedź strategiczna: jedno wirtualne okienko

Infografika 2. Docelowa architektura Multi-Agentowego systemu permittingu w prezydenckim modelu TechnoRepubliki.

4.1. Zasady projektowe

1. Jedna sprawa — jeden identyfikator, jeden plik, jeden model danych i jedna historia wersji.
2. Jeden właściciel — wojewoda lub upoważniony case owner odpowiada za decyzję koordynacyjną i harmonogram.
3. Równoległość — opinie i analizy powstają jednocześnie, nie seryjnie.
4. Bramki przed rankingiem — prawo, bezpieczeństwo i normy środowiskowe mają pierwszeństwo przed AHP.
5. Jawne uznanie — wagi, kryteria, scenariusze i odchylenia są publikowane.
6. Human-in-command — AI nie podpisuje decyzji i nie może samodzielnie odmówić prawa.
7. Decyzja z warunkami zamiast przewlekłego „może” — warunki mają właściciela, termin i sposób weryfikacji.
8. Odwołanie naprawia system — każda uchylona decyzja aktualizuje standard, model i szkolenie.
9. Anti-capture by design — rejestry konfliktów, logi kontaktów, rotacja audytorów i otwarte API.
10. Bezpieczeństwo zero trust — każdy użytkownik, agent, integracja i model są stale weryfikowane.

4.2. Portal „Energia 7D”

Portal jest wirtualnym oknem, nie kolejną stroną informacyjną. Inwestor składa dane raz; system tworzy mapę wymaganych decyzji, krytyczną ścieżkę, listę braków, warianty lokalizacyjne i status opinii. Obywatel widzi publiczną część sprawy: cel, lokalizację, warianty, harmonogram, kryteria, oddziaływania i sposób uwzględnienia uwag. Organy widzą operacyjną część sprawy: dokumenty, zależności, ryzyka, logi i zadania.

Warstwa	Funkcja	Standard
Wniosek	Jednorazowe przekazanie danych i dokumentów.	Walidacja automatyczna, podpis elektroniczny, wersjonowanie.
Mapa decyzji	Wykrycie wszystkich zezwoleń, opinii i zależności.	Reguły prawne + weryfikacja eksperta.
Mapa lokalizacji	GIS ograniczeń, infrastruktury, zasobów i kumulacji.	Źródło, data aktualizacji, jakość i niepewność.
Harmonogram	Critical path i terminy organów.	Alerty, eskalacje, publiczny status.
AHP / MCDA	Porównanie wariantów i analiza wrażliwości.	Jawne wagi, CR, scenariusze i override człowieka.
Dialog	Uwagi, odpowiedzi, wizualizacje i kontrakt korzyści.	Brak mikrotargetowania politycznego i ukrytej perswazji.
Audyt	Pełny ślad kto, kiedy, na jakiej podstawie.	Niezmiennalne logi, dostęp kontrolny, retencja.
Monitoring	KPI, KRI i warunki po decyzji.	Dane z budowy i eksploatacji wracają do modelu.

Portal „Energia 7D” ma pełnić funkcję jednego wirtualnego okna, w którym inwestor przekazuje dane tylko raz, a system automatycznie buduje mapę decyzji, lokalizacji, zależności i terminów. Jego kluczową przewagą jest połączenie analiz prawnych, GIS, harmonogramowania oraz metod AHP/MCDA w jeden spójny proces oceny wariantów.

Transparentność zapewniają jawne kryteria, publiczny status sprawy, rejestr uwag, niezmiennalne logi oraz pełny ślad odpowiedzialności za każdą czynność. System nie kończy działania z chwilą wydania decyzji, ponieważ dane z budowy i eksploatacji wracają do modelu, tworząc mechanizm ciągłego uczenia się i doskonalenia permittingu.

4.3. Klasy projektów i proporcjonalność

Klasa	Przykładowy zakres	Tryb
A strategiczna	Sieci przesyłowe, źródła stabilne, magazyny systemowe, infrastruktura H ₂ , projekty dla obrony i ciągłości działania.	Priorytet krajowy, 7-dniowa decyzja koordynacyjna, dedykowany case owner, red team.
B regionalna	Farmy OZE, BESS, biogaz/biometan, elektrociepłownie, lokalne huby H ₂ , linie bezpośrednie.	7-dniowa decyzja koordynacyjna i standardowy harmonogram z kamieniami milowymi.
C standardowa	Mniejsze instalacje, repowering, co-location, modernizacja, źródła prosumenckie i lokalne.	Uproszczony profil danych, automatyczne bramki i milczące potwierdzenie czynności technicznych tam, gdzie prawo pozwala.
S sandbox	Technologie demonstracyjne o niepełnej praktyce regulacyjnej.	Warunkowa zgoda eksperymentalna, limity, monitoring, plan wyjścia i ochrona uczestników.

Podział projektów na klasy pozwala dostosować intensywność procedury permittingowej do ich znaczenia strategicznego, skali, ryzyka i dojrzałości technologicznej. Projekty klasy A obejmują infrastrukturę krytyczną dla bezpieczeństwa państwa, dlatego wymagają priorytetu krajowego, dedykowanego właściciela sprawy oraz niezależnej weryfikacji red-team.

Klasa B dotyczy projektów regionalnych, takich jak farmy OZE, BESS, biometanownie, elektrociepłownie, huby wodorowe i linie bezpośrednie, prowadzonych według jednolitego harmonogramu z kamieniami milowymi. Projekty klasy C powinny korzystać z uproszczonego profilu danych, automatycznych bramek kontrolnych i milczącego potwierdzenia wybranych czynności technicznych tam, gdzie dopuszcza to prawo. Takie rozwiązanie zapobiega przeciążaniu administracji sprawami o niskim ryzyku i pozwala skoncentrować zasoby eksperckie na inwestycjach o największym znaczeniu systemowym.

Osobną kategorię stanowi klasa S, czyli regulacyjny sandbox dla technologii demonstracyjnych, których nie można jeszcze w pełni ocenić za pomocą istniejących norm. Zgoda eksperymentalna powinna być warunkowa, ograniczona czasowo i terytorialnie, połączona z monitoringiem, ochroną uczestników oraz z góry określonym planem zakończenia testu.

Cały model realizuje zasadę proporcjonalności: im większe oddziaływanie, niepewność i znaczenie strategiczne projektu, tym silniejszy nadzór, szersza analiza i wyższy poziom odpowiedzialności decyzyjnej.

4.4. Stage-gate I kryteria „kill / hold / go”

System nie powinien przyspieszać każdego projektu. Powinien wcześniej kończyć projekty niewykonalne, kierować warunkowo projekty naprawialne i przyspieszać projekty dojrzałe. Każda bramka musi mieć minimalny pakiet danych, kryteria jakości oraz rezultat: GO, HOLD z planem naprawczym albo KILL z uzasadnieniem i prawem odwołania.

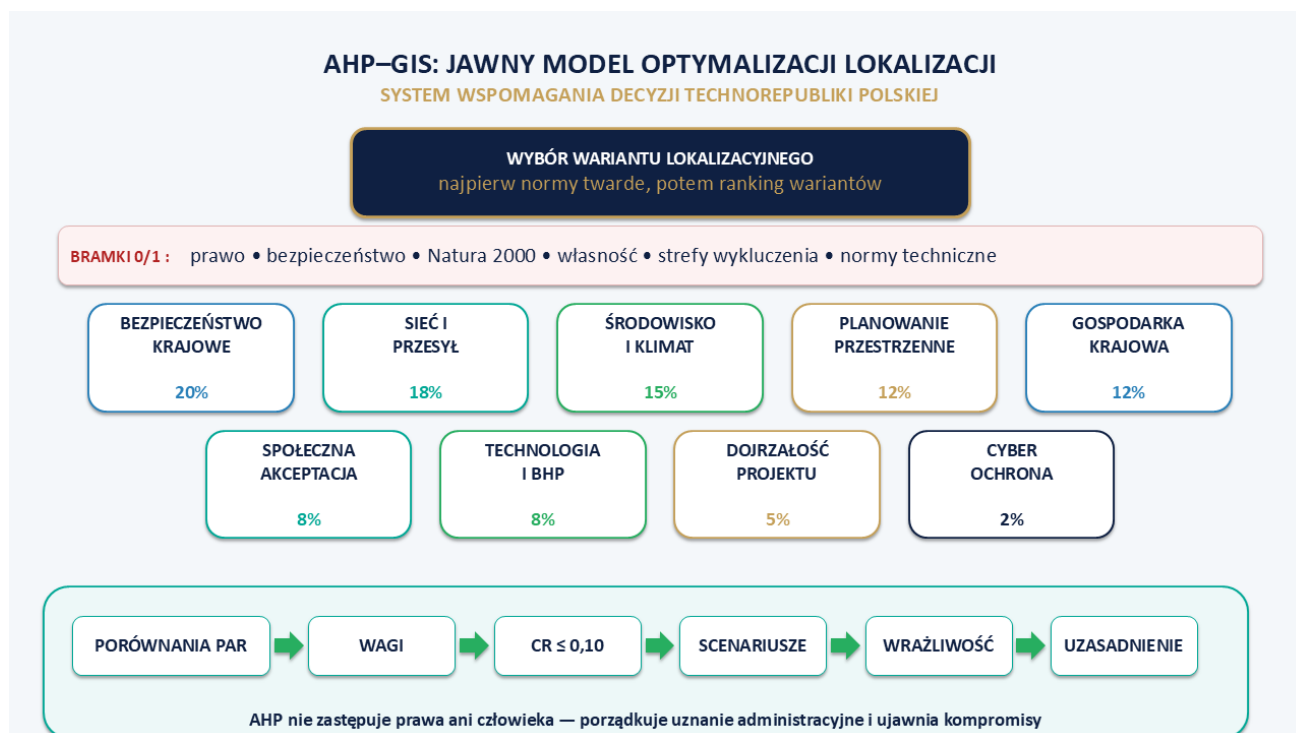
Brama	Pytanie	Wynik
G0 interes publiczny	Czy projekt wnosi zdolność energetyczną, przemysłową, społeczną lub obronną?	Klasyfikacja i priorytet.
G1 lokalizacja	Czy istnieje co najmniej jeden wariant zgodny z bramkami prawa i bezpieczeństwa?	Lista wariantów dopuszczalnych.
G2 środowisko i społeczność	Czy oddziaływania są możliwe do uniknięcia, ograniczenia lub kompensacji?	Zakres OOS i plan dialogu.
G3 sieć i bilans	Czy projekt może działać przez przyłączenie gwarantowane, elastyczne, cable pooling, linię bezpośrednią lub wyspowo?	Koncepcja przyłączenia.
G4 technologia i ekonomika	Czy projekt jest technicznie wykonalny, bankowalny i bezpieczny?	Warunki do FEED/FID.
G5 gotowość wykonawcza	Czy harmonogram, EPC/OEM, finansowanie i warunki są realne?	RtB/FID albo hold.
G6 eksploatacja i koniec życia	Czy określono monitoring, awarie, repowering i decommissioning?	Licencja na wynik i korektę.

Model stage-gate porządkuje rozwój projektu energetycznego jako sekwencję logicznych bramek, które ograniczają ryzyko ponoszenia kosztów na przedsięwzięcia niewykonalne lub niedojrzałe. Bramka G0 określa znaczenie projektu dla interesu publicznego, natomiast G1 i G2 weryfikują realność lokalizacji oraz możliwość ograniczenia oddziaływań środowiskowych i społecznych.

G3 sprawdza wykonalność przyłączenia i bilansowania, uwzględniając rozwiązania elastyczne, cable pooling, linię bezpośrednią oraz pracę wyspową. G4 i G5 oceniają dojrzałość techniczną, ekonomiczną, finansową i wykonawczą projektu, prowadząc do FEED, FID, statusu RtB albo decyzji o wstrzymaniu.

G6 obejmuje pełny cykl życia inwestycji, w tym monitoring, zarządzanie awariami, repowering oraz decommissioning. Każda bramka powinna kończyć się jednoznacznym wynikiem GO, HOLD z planem naprawczym albo KILL z uzasadnieniem i prawem odwołania, co wzmacnia przejrzystość oraz odpowiedzialność systemu.

5. Model AHP–GIS dla decyzji lokalizacyjnych

Infografika 3. AHP–GIS jako jawna hierarchia kryteriów: normy twarde przed rankingiem wariantów

Metoda AHP–GIS łączy wielokryterialną analizę decyzyjną AHP z przestrzennymi danymi systemów GIS. GIS służy do mapowania terenów, infrastruktury, sieci, zasobów, ograniczeń środowiskowych oraz stref ryzyka. Proces rozpoczyna się od zastosowania bramek 0/1, które eliminują warianty sprzeczne z prawem, bezpieczeństwem, ochroną Natura 2000, prawem własności lub normami technicznymi. Oznacza to, że lokalizacja niedopuszczalna nie może uzyskać wysokiej oceny dzięki korzyściom ekonomicznym lub technologicznym. Dopiero warianty zgodne z normami twardymi są porównywane za pomocą kryteriów ważonych.

W przedstawionym modelu największe znaczenie mają bezpieczeństwo krajowe, dostęp do sieci i przesyłu oraz wpływ na środowisko i klimat. Uwzględniane są także planowanie przestrzenne, rozwój gospodarki krajowej, społeczna akceptacja, technologia, BHP, dojrzałość projektu i cyberochrona. Wagi kryteriów ustala się poprzez porównania parami, w których eksperci oceniają względne znaczenie poszczególnych czynników. Spójność tych ocen kontroluje współczynnik CR, który powinien być nie wyższy niż 0,10. Na tej podstawie system tworzy ranking wariantów lokalizacyjnych oraz pokazuje, które kryteria zdecydowały o wyniku.

Analiza scenariuszy i wrażliwości pozwala sprawdzić, czy kolejność wariantów zmienia się po modyfikacji wag, danych lub założeń strategicznych. Metoda AHP–GIS nie zastępuje prawa ani odpowiedzialności człowieka, lecz ogranicza arbitralność, ujawnia kompromisy i umożliwia przygotowanie przejrzystego uzasadnienia decyzji.

5.1. Zasada: prawo przed optymalizacją

AHP nie może „przeliczyć” zakazu prawnego ani uznać naruszenia bezpieczeństwa za opłacalne. Model działa w dwóch etapach. Etap pierwszy usuwa warianty niedopuszczalne przez normy 0/1. Etap drugi porównuje warianty dopuszczalne tam, gdzie organ posiada uznanie i musi rozważyć konkurujące wartości.

5.2. Przykładowa hierarchia wag

Kryterium główne	Waga referencyjna	Przykładowe podkryteria
Bezpieczeństwo państwa i systemu	20%	odporność, black start, redundancja, infrastruktura krytyczna, dual-use
Sieć i bilansowanie	18%	hosting capacity, curtailment, elastyczność, magazyn, cable pooling, lokalne bilansowanie
Środowisko i klimat	15%	bioróżnorodność, woda, emisje, hałas, krajobraz, kumulacja, adaptacja
Planowanie, grunt i prawo	12%	zgodność planistyczna, tytuł prawny, służebności, konflikty, możliwość ZPI
Gospodarka i przemysł	12%	CAPEX w kraju, miejsca pracy, podatki, eksport, offtake przemysłowy, innowacje
Akceptacja i korzyści lokalne	8%	dialog, benefit sharing, wpływ na ceny, infrastruktura wspólna
Technologia i bezpieczeństwo procesowe	8%	TRL, certyfikacja, BHP, pożar, H ₂ , Seveso, cyber-OT
Dojrzałość i wykonalność	5%	harmonogram, finansowanie, EPC, PPA, kamienie milowe, RtB
Dane i cyberbezpieczeństwo	2%	jakość danych, audytowalność, suwerenność software'u, zero trust

Wagi są referencyjne i powinny być kalibrowane dla klasy projektu oraz regionu. Każda zmiana wagi wymaga ujawnienia, uzasadnienia i analizy wrażliwości. W AHP oblicza się wektor priorytetów z macierzy porównań parami; spójność ocenia się współczynnikiem CR. W programie przyjmuje się $CR \leq 0,10$ jako próg akceptacji, a przekroczenie wymaga ponownej oceny ekspertów.

5.3. GIS, MCDA i cyfrowy bliźniak

- warstwy zasobu: wiatr, promieniowanie, biomasa, woda, geologia, ciepło odpadowe, CO₂ biogeniczne;
- warstwy infrastruktury: sieci, GPZ, gaz, kolej, porty, drogi, data center, odbiorcy przemysłowi;
- warstwy ograniczeń: Natura 2000, obszary chronione, woda, powódź, lotnictwo, radar, zabytki, gleby, zabudowa;
- warstwy ryzyka: cyber, sabotaż, pożar, powódź, susza, łańcuchy dostaw, kumulacja projektów;
- warstwy społeczne: demografia, zdrowie, ceny energii, miejsca pracy, ubóstwo energetyczne, lokalne strategie;
- warstwy wykonawcze: status decyzji, terminy, odwołania, właściciele, kamienie milowe, wykonanie warunków.

5.4. Uzasadnienie decyzji

Każda decyzja zawiera kartę AHP: kryteria, wagi, źródła danych, ocenę wariantów, wynik analizy wrażliwości, zakres niepewności, uwagi ekspertów, uwagi obywateli i wskazanie, w których miejscach człowiek odszedł od rekomendacji modelu. Odchylenie nie jest błędem; jest dozwolone, ale musi być jawne i racjonalnie uzasadnione.

ZASADA ANTYMANIPULACYJNA

Nie wolno zmieniać wag po poznaniu preferowanego wyniku bez publicznego ujawnienia zmiany, jej autora i wpływu na ranking.

Model AHP–GIS tworzy przejrzysty i uporządkowany mechanizm wyboru lokalizacji projektów energetycznych. W pierwszej kolejności eliminuje warianty niezgodne z prawem, bezpieczeństwem, ochroną środowiska, prawem własności i normami technicznymi.

Następnie porównuje dopuszczalne lokalizacje według jawnych kryteriów obejmujących m.in. bezpieczeństwo krajowe, sieć, środowisko, gospodarkę, akceptację społeczną i dojrzałość projektu.

Wagi kryteriów są ustalane metodą porównań parami, a ich spójność kontroluje współczynnik CR. Analiza scenariuszy i wrażliwości pozwala ocenić trwałość rankingu oraz ujawnić wpływ zmian danych i założeń na wynik.

AHP–GIS nie zastępuje prawa ani odpowiedzialności człowieka, lecz ogranicza uznaniowość, ujawnia kompromisy i wzmacnia jakość uzasadnienia decyzji lokalizacyjnej.

6. Rola AI w Multi-Agentowym systemie prezydenckim

6.1. AI jako aparat analityczny, nie suweren

Agenci AI zwiększają różnorodność regulatora: potrafią równolegle czytać dokumenty, sprawdzać spójność, łączyć rejestry, wykrywać konflikty, uruchamiać modele, symulować scenariusze i pilnować terminów. Nie posiadają jednak demokratycznego mandatu. Dlatego system działa według zasady human-in-command: człowiek ustala cele i granice, zatwierdza kryteria, rozstrzyga konflikty wartości, podpisuje decyzję i odpowiada za jej skutki.

Agent	Zadanie	Granica
A1 Wniosek	Identyfikacja podmiotu, kompletność, wersjonowanie, klasyfikacja.	Nie interpretuje motywów inwestora poza zakresem sprawy.
A2 Prawo	Mapa decyzji, terminy, kolizje, precedensy, transferowalność.	Wynik wymaga weryfikacji prawnika; brak „halucynowanej” podstawy.
A3 GIS/OOŚ	Bramki przestrzenne, kumulacja, wariantowanie, zakres badań.	Nie obniża standardu ochrony i nie zastępuje eksperta terenowego.
A4 Sieć	Analiza mocy, przepływów, elastyczności i wariantów przyłączenia.	Działa na zweryfikowanym modelu operatora.
A5 H ₂ /BESS	Bezpieczeństwo procesowe, pożarowe, magazynowe i logistyczne.	Każdy warunek krytyczny zatwierdza uprawniony ekspert.
A6 Gospodarka	Koszt opóźnienia, wartość przemysłowa, rynek, PPA, miejsca pracy.	Nie uprzywilejowuje projektu z powodu siły kapitałowej.
A7 Dialog	Kategoryzacja uwag, wykrycie tematów i odpowiedzi.	Zakaz profilowania politycznego i perswazji ukrytej.
A8 Red Team	Szuka błędów, stronniczości, konfliktów i scenariuszy awaryjnych.	Niezależny od zespołu rekomendującego.
A9 Audyt	Logi, wersje modeli, drift, zgodność, dostęp i cyberzdarzenia.	Nie może być kontrolowany przez tego samego dostawcę co model główny.

6.2. Warstwa danych i suwerenność

System Informacyjny TechnoRepubliki wskazuje wspólną architekturę: graf wiedzy, cyfrowy bliźniak, agenci, predykcja, zero trust i sprzężenie zwrotne. Permitting korzysta z tej warstwy, lecz zachowuje segmentację danych wrażliwych. Publiczne są kryteria, źródła, status, uzasadnienie i log zmian; chronione pozostają tajemnice przedsiębiorstwa, dane osobowe i informacje o podatnościach infrastruktury krytycznej.

6.3. Model dostawcy

- otwarte standardy danych i API; brak zamknięcia w jednym produkcie;
- prawo państwa do modeli, promptów systemowych, konfiguracji i logów;
- możliwość uruchomienia w chmurze suwerennej lub środowisku kontrolowanym;
- obowiązkowy plan migracji i eksportu danych;
- benchmark wielu modeli oraz separacja modelu rekomendującego od audytowego;
- zakaz wykorzystywania danych spraw do trenowania komercyjnych modeli bez wyraźnej podstawy prawnej.

AI DLA SPRAWCZOŚCI - NIE DLA NADZORU NAD OBYWATELAMI

Zasada naczelna: żadna negatywna decyzja nie może opierać się wyłącznie na wyniku systemu AI.

Infografika 4. Zabezpieczenia human-in-command: sprawczość administracji bez budowy państwa nadzoru.

Sztuczna inteligencja w Multi-Agentowym systemie prezydenckim pełni rolę narzędzia analitycznego, koordynacyjnego i predykcyjnego, które skraca pętlę decyzyjną państwa. Wyszczególnieni agenci AI analizują równolegle prawo, środowisko, sieć, bezpieczeństwo, ekonomię, ryzyka oraz skutki społeczne projektu. Ich zadaniem jest wykrywanie konfliktów, braków dokumentacyjnych, zależności i wariantów działania, zanim sprawa trafi do ostatecznego rozstrzygnięcia.

AI wspiera także modelowanie scenariuszy, analizę AHP–GIS, monitoring kamieni milowych i wczesne ostrzeganie o opóźnieniach lub zagrożeniach. System nie może jednak samodzielnie przejmować kompetencji władczych, ponieważ decyzja i odpowiedzialność pozostają po stronie wojewody oraz konstytucyjnych organów państwa. Każda rekomendacja algorytmiczna powinna być audytowalna, oparta na wskazanych źródłach danych, opatrzona oceną niepewności i możliwa do zakwestionowania przez człowieka.

Obywatelska kontrola, jawność kryteriów, zakaz ukrytej perswazji i pełne logowanie działań mają chronić system przed manipulacją, dyskryminacją i przechwyceniem przez dostawców technologii. W rezultacie AI staje się wzmocniaczem merytokracji i sprawczości państwa, lecz działa wyłącznie w modelu human-in-command, w którym technologia pomaga, człowiek odpowiada, a obywatel kontroluje.

7. Wojewoda w pętli decyzyjnej 7 dni

7.1. Rola ustrojowa

W prezydenckim modelu TechnoRepubliki wojewoda jest terytorialnym agentem wykonawczym państwa. Otrzymuje mandat do koordynowania projektów strategicznych, ale nie dowolność. Działa w granicach ustawy, według jawnych kryteriów, pod kontrolą sądu, audytu i obywateli. Jego przewaga polega na zdolności przecięcia konfliktu kompetencyjnego i przypisania zadania konkretnemu organowi oraz osobie.

PĘTLA DECYZYJNA 7 DNI – DECYZJA KOORDYNACYJNA

Termin dotyczy kierunku, właściciela i wiążącego harmonogramu; nie znosi obowiązkowych ocen materialnych.

Infografika 5. Siedmiodniowa pętla prowadząca do decyzji koordynacyjnej i wiążącego harmonogramu.

7.2. Trzy rozstrzygnięcia

Rozstrzygnięcie	Treść	Skutek
Zielone	Projekt ma dopuszczalny wariant, właściciela i ścieżkę decyzji.	Uruchomienie wiążącego harmonogramu i równoległych postępowań.
Bursztynowe	Projekt jest warunkowo wykonalny po usunięciu określonych luk.	Lista warunków, terminy, odpowiedzialni, koszt i kolejna bramka.
Czerwone	Brak dopuszczalnego wariantu albo ryzyko nieakceptowalne.	Odmowa z kartą dowodową, alternatywami i pouczeniem o odwołaniu.

7.3. Co oznacza „7 dni”

Termin siedmiu dni nie oznacza, że złożona elektrownia, terminal H₂ czy linia przesyłowa otrzymuje wszystkie pozwolenia bez badań. Oznacza, że państwo w siedem dni ma powiedzieć: kto prowadzi sprawę, jaki wariant jest analizowany, jakie normy są krytyczne, jakie dokumenty są potrzebne, jaki jest harmonogram, gdzie znajduje się ryzyko i czy projekt ma racjonalną drogę do realizacji. Koniec ma stan nieoznaczonego oczekiwania.

7.4. RACI — odpowiedzialność

Aktor	Rola	Odpowiedzialność
Prezydent / organ strategiczny	Mission owner	Cele, klasy strategiczne, standardy suwerenności i bezpieczeństwa.
Centrum Permittingu	System owner	Metodologia, dane, modele, rejestr algorytmów, dashboard, audyt.
Wojewoda	Accountable	Decyzja koordynacyjna, harmonogram, eskalacja, podpis i wynik regionalny.
Organy sektorowe	Responsible / consulted	Opinie i decyzje materialne w swoim zakresie.
Samorząd	Consulted / co-owner lokalny	Planowanie, dane lokalne, dialog i kontrakt korzyści.
Operator sieci	Responsible	Dane systemowe, wariant przyłączenia, warunki, monitoring mocy.
Inwestor	Responsible	Prawdziwość danych, dojrzałość, terminy, finansowanie i wykonanie warunków.
Obywatele / NGO	Informed / consulted	Uwagi, wiedza lokalna, obserwacja i kontrola społeczna.
Sąd / audyt	Assurance	Legalność, proporcjonalność, równość i kontrola praw podstawowych.

RACI to macierz podziału ról i odpowiedzialności w procesie:

Responsible wykonuje zadanie, **Accountable** ponosi ostateczną odpowiedzialność, **Consulted** uczestniczy w uzgodnieniach, a **Informed** otrzymuje informacje o przebiegu i wyniku. Jej zastosowanie w permittingu zapobiega rozmyciu kompetencji, ponieważ każda czynność, opinia i decyzja ma wskazanego właściciela. W przedstawionym modelu klasyczne RACI rozszerzono także o funkcję **Assurance**, czyli niezależną kontrolę legalności, proporcjonalności i ochrony praw obywatelskich.

8. Transformacja do nowego systemu

8.1. Pierwsze 100 dni

- przegląd wszystkich ścieżek decyzyjnych dla energii, wodoru, sieci, BESS, biometanu i PtX;
- utworzenie mapy danych, kompetencji i punktów decyzyjnych w 16 województwach;
- wybór trzech pilotażowych województw i portfela 30 spraw reprezentatywnych;
- opublikowanie wersji 1.0 kryteriów AHP, bramek prawnych i modelu karty decyzji;
- uruchomienie publicznego rejestru projektów strategicznych, terminów i właścicieli;
- powołanie Korpusu Mentorów Permittingu oraz zespołu młodych analityków AI/GIS;
- projekt ustawy o decyzji koordynacyjnej i jednym pliku sprawy;
- audyt dostawców IT, ryzyka vendor lock-in i wymogów zero trust.

8.2. 12 miesięcy

- uruchomienie portalu „Energia 7D” i integracji z kluczowymi rejestrami;
- utworzenie wojewódzkich centrów decyzji energetycznych;
- wdrożenie równoległych opinii, alertów terminowych i standardowych pakietów danych;
- pilotaż cyfrowego bliźniaka sieci i lokalizacji dla projektów OZE–BESS–H₂;
- publiczny rejestr algorytmów, wag AHP, modeli i wyników audytu;
- program szkoleń dla wojewodów, urzędników, operatorów i samorządów;
- wprowadzenie kontraktu korzyści lokalnych i wzorca dialogu przedaplikacyjnego.

8.3. 36 miesięcy

- pełne objęcie systemem projektów energetycznych, wodorowych, sieciowych i przemysłowych;
- połączenie permittingu z planowaniem rozwoju sieci, mapą mocy i portfelem misji przemysłowych;
- modele predykcyjne czasu, kosztu, ryzyka odwoławczego i dostępności zasobów;
- automatyczna aktualizacja standardów po orzeczeniach, awariach i wynikach eksploatacji;
- benchmark województw oparty na jakości i legalności, nie tylko szybkości;
- eksport polskiego modelu „transparent permitting as a service” do państw regionu.

8.4. Cel 2030/2035

Do 2030 roku wszystkie strategiczne projekty mają być prowadzone przez jedno okno, a do 2035 roku permitting staje się częścią cyfrowego bliźniaka państwa: łączy popyt przemysłu, rozwój sieci, bezpieczeństwo, zasoby, środowisko, planowanie przestrzenne i portfel inwestycji. Polska nie reaguje wtedy na pojedyncze wnioski — aktywnie projektuje obszary i ekosystemy, w których inwestycje mają największą wartość publiczną i najmniejsze koszty konfliktu.

Etap	Produkt	Miernik bramkowy
0–100 dni	Blueprint, prawo pilotażowe, kryteria AHP, pilotaż spraw.	Min. 30 spraw, pełne logi, publiczny dashboard.
12 miesięcy	Portal, 16 centrów, rejestr algorytmów, szkolenia.	≥ 80% spraw pilotażowych z decyzją koordynacyjną ≤ 7 dni.
36 miesięcy	Integracja sektorowa i digital twin.	Spadek mediany end-to-end przy jednoczesnym spadku uchyleń.
2030/2035	Predykcyjne planowanie i eksport modelu.	Wzrost inwestycji strategicznych, odporności i lokalnej wartości dodanej.

9. Rekomendacje i inicjatywy

9.1. Pakiet legislacyjny

1. Ustawa o zintegrowanym permittingu strategicznych projektów energetycznych.
2. Nowelizacje kompetencyjne ustanawiające decyzję koordynacyjną wojewody i wiążący harmonogram współdziałania.
3. Jednorazowe przekazywanie danych i zasada „administracja nie żąda ponownie danych, które posiada”.
4. Prawna podstawa rejestru algorytmów, kart modeli, logów oraz prawa do wyjaśnienia.
5. Obowiązek oceny skutków dla praw podstawowych i środowiska dla systemów AI wysokiego wpływu.
6. Standard konfliktu interesów, rejestr lobbingu projektowego i zasady rotacji audytorów.
7. Warunkowa decyzja eksperymentalna dla sandboxów energetycznych z planem bezpieczeństwa i wyjścia.
8. Integracja kamieni milowych permittingu z warunkami przyłączenia i kontrolą projektów widmo.
9. Priorytet proceduralny dla brownfield, co-location, repoweringu, magazynów i projektów zwiększających sterowalność.
10. Ustawa o lokalnym kontrakcie korzyści dla inwestycji strategicznych.

9.2. Dziesięć inicjatyw programowych

Inicjatywa	Opis	Rezultat
Energia 7D	Pilotaż jednego okna i decyzji koordynacyjnej.	Dowód wykonalności i baza danych czasu rzeczywistego.
Mapa Mocy i Terenów	Publiczna mapa sieci, brownfield, zasobów, ograniczeń i odbiorców.	Lepsza origination i mniej konfliktów lokalizacyjnych.
Laboratorium AHP-AI	Otwarte modele, benchmarki i testy wrażliwości.	Metodyka zamiast intuicji i nacisku politycznego.
Korpus Mentorów Permittingu	Seniorzy–praktycy + młodzi analitycy AI/GIS.	Transfer wiedzy i międzypokoleniowa walidacja.
Akademia Decyzji Publicznej	Certyfikacja wojewodów, case ownerów i ekspertów.	Nowa kultura odpowiedzialności i uzasadnienia.
Obserwatorium Algorytmów Obywatelskich	NGO, nauka, samorząd, prawnicy i inżynierowie.	Kontrola społeczna, test dyskryminacji i przejrzystości.
Energy Development Sandbox	Warunkowe testowanie nowych modeli H ₂ , BESS, mikrosieci i P2X.	Szybsza nauka bez przerzucania ryzyka na obywateli.
Open Permitting Data Challenge	Konkurs na analitykę, wizualizacje i wykrywanie wąskich gardeł.	Ekosystem polskiego govtech i civic tech.
Kontrakt Lokalnej Energii	Wzorzec korzyści: energia, podatki, infrastruktura, udziały, fundusz.	Legitymizacja i sprawiedliwa dystrybucja wartości.
Red Team 7D	Niezależny zespół testujący decyzje strategiczne.	Mniej błędów, capture, cybertryk i uchyleń.

9.3. Promocja permittingu jako celu publicznego

Nowy permitting nie powinien być promowany jako przywilej inwestorów. Jest publiczną infrastrukturą decyzji. Jego odbiorcami są również mieszkańcy, którzy otrzymują szybszą informację, realne warianty, jawne kryteria i prawo do odpowiedzi. Kampania powinna pokazywać, że szybka decyzja może oznaczać zarówno zgodę, jak i wczesną odmowę — wartością jest koniec niepewności i brak ukrytej gry.

- coroczny „Raport Czasu Państwa” pokazujący czas, jakość i uchylenia decyzji;
- publiczne demonstratory AHP, na których obywatel może zmieniać wagi i widzieć kompromisy;
- lokalne fora energii przed wyborem lokalizacji, a nie po gotowym projekcie;
- program medialny „Jak państwo podejmuje decyzję” z kartami rzeczywistych spraw;
- partnerstwa z politechnikami, izbami inżynierów, samorządami i organizacjami społecznymi;
- nagroda „Województwo Decyzji” uwzględniająca szybkość, legalność, jakość dialogu i wykonanie warunków.

10. System monitorowania i ewaluacji

Infografika 6. Pulpit wyniku łączy szybkość, legalność, przejrzystość, cyberbezpieczeństwo i wykonanie.

Pulpit KPI i KRI łączy szybkość procesu z jakością, legalnością i jednoznaczną odpowiedzialnością za każdą sprawę. Kluczowe mierniki obejmują siedmiodniową medianę decyzji koordynacyjnej, pełne przypisanie właściciela i harmonogramu, ograniczenie uchyleń proceduralnych, zakaz decyzji opartych wyłącznie na AI oraz pełną rejestrację modeli i wag. Zestawienie dashboardu publicznego, operacyjnego i audytowego tworzy zamkniętą pętlę sprzężenia zwrotnego, dzięki której system może być stale korygowany, zabezpieczany i rozliczany z wyniku.

10.1. Zasada pomiaru

Nie wolno optymalizować systemu wyłącznie na liczbę dni. Szybkość bez jakości produkuje decyzje uchylane, konflikty i kosztowne błędy. Dashboard musi równoważyć pięć wymiarów: czas, legalność, jakość danych, wartość publiczną i prawa obywatelskie.

Wymiar	KPI	KRI / próg alarmowy
Czas	mediana i P90 decyzji koordynacyjnej; czas end-to-end według klasy	sprawy bez właściciela > 24 h; opóźnienie krytycznej ścieżki
Jakość prawa	odsetek decyzji utrzymanych; kompletność uzasadnienia	uchylenia z powodu braków proceduralnych lub błędnej podstawy
Dane i AI	jakość danych, drift, liczba override, CR AHP	niedokumentowane źródło; model bez aktualnego audytu
Środowisko	wykonanie warunków, monitoring kumulacji, incydenty	przekroczenia, niewykonane kompensacje, rozbieżność prognoza–wynik
Spółeczeństwo	czas odpowiedzi, udział uwag uwzględnionych, kontrakty lokalne	eskalacja protestu, nierówne obciążenie grup lub gmin
Gospodarka	FID/COD, wykorzystanie sieci, wartość lokalna, miejsca pracy	projekty widmo, zamrożona moc, nadmierna koncentracja wykonawców
Bezpieczeństwo	odporność, zdolność wyspowa, cyberincydenty	pojedynczy punkt awarii, brak planu ciągłości lub vendor exit

10.2. Trzy pulpity

Pulpit	Odbiorca	Zakres
Publiczny	Obywatele, media, NGO, inwestorzy	status, terminy, kryteria, warianty, decyzje, odpowiedzi, wyniki.
Operacyjny	Wojewoda, organy, operatorzy	zadania, critical path, ryzyka, dokumenty, alerty, odpowiedzialni.
Audytowy	Sąd, NIK, audyt AI, cyber, organ ochrony danych	pełne logi, wersje modeli, dane wejściowe, override, dostęp, incydenty.

10.3. Cykl ewaluacji

1. Po każdej decyzji: kontrola kompletności logu i wykonania warunków.
2. Co miesiąc: analiza wąskich gardeł, opóźnień, override i jakości danych.
3. Co kwartał: red-team modeli, testy driftu, cyberćwiczenie i przegląd konfliktów interesów.
4. Co rok: publiczna ewaluacja wpływu na inwestycje, środowisko, społeczność i prawa podstawowe.
5. Co trzy lata: reset kryteriów, wag i architektury instytucjonalnej po debacie publicznej.

10.4. Uczenie na porażkach

Każda decyzja uchylona, awaria projektu, przekroczenie środowiskowe, konflikt społeczny lub nieosiągnięty kamień milowy tworzy obowiązkową analizę przyczyn źródłowych. Celem nie jest znalezienie kozła ofiarnego, lecz aktualizacja danych, procedur, szkoleń i modeli. Odpowiedzialność osobista pozostaje, ale nie może prowadzić do ukrywania błędów.

11. Prawa obywatelskie, antynadzór i bezpieczeństwo

11.1. Karta praw strony i obywatela

- prawo do informacji, jakie systemy AI uczestniczyły w analizie;
- prawo do zrozumiałego uzasadnienia i wskazania danych istotnych dla rozstrzygnięcia;
- prawo do korekty danych i zakwestionowania błędnego modelu;
- prawo do oceny przez człowieka oraz do skutecznego odwołania;
- prawo do niedyskryminacji i proporcjonalnego przetwarzania danych;
- prawo do wglądu w publiczne kryteria, wagi i rejestr zmian;
- prawo społeczności do wiedzy o kosztach, korzyściach, ryzykach i monitoringu po decyzji.

Karta praw strony i obywatela ma zapewnić, że wykorzystanie AI w permittingu pozostaje przejrzyste, kontrolowalne i podporządkowane prawom człowieka. Każda osoba powinna otrzymać informację, jakie systemy AI uczestniczyły w analizie, jaką pełniły funkcję oraz czy ich rekomendacje wpłynęły na treść rozstrzygnięcia.

Uzasadnienie decyzji musi być napisane zrozumiałym językiem, wskazywać kluczowe dane, kryteria, założenia i źródła, a także wyjaśniać, dlaczego wybrano określony wariant. Strona powinna mieć możliwość poprawienia nieprawidłowych danych, zakwestionowania błędnego modelu lub nieadekwatnej wagi kryterium oraz zażądania ponownej analizy.

Żadna decyzja nie może opierać się wyłącznie na automatycznym wyniku, dlatego obywatelowi przysługuje prawo do oceny przez człowieka, poznania osoby odpowiedzialnej oraz wniesienia skutecznego odwołania.

System musi gwarantować niedyskryminację, proporcjonalność przetwarzania danych i publiczny dostęp do kryteriów, wag, wersji modeli oraz rejestru zmian wpływających na proces decyzyjny. Społeczność lokalna ma również prawo do pełnej informacji o kosztach, korzyściach, ryzykach, środkach kompensacyjnych i wynikach monitoringu prowadzonego po wydaniu decyzji.

11.2. Zakazy twarde

Zakaz	Uzasadnienie
Automatyczna odmowa wyłącznie na podstawie AI	Brak demokratycznego mandatu i ryzyko błędu lub dyskryminacji.
Ukryte profilowanie polityczne mieszkańców	Permitting nie może służyć sterowaniu opinią ani kampanii wyborczej.
Mikrotargetowana perswazja w konsultacjach	Dialog publiczny wymaga wspólnej informacji, nie manipulacji behawioralnej.
Niejawna zmiana wag lub modelu	Zmiana może odwrócić wynik i musi być audytowalna.
Trening komercyjnego modelu na danych spraw bez podstawy	Ochrona danych, tajemnicy przedsiębiorstwa i suwerenności informacyjnej.
Dostawca jako jedyny audytor własnego systemu	Konflikt interesów i brak niezależnej kontroli.
Nieograniczona retencja danych osobowych	Zasada minimalizacji i celowości.
Łączenie danych permittingowych z systemami represyjnymi bez ustawy i kontroli	Zapobieganie funkcjonalnemu przekształceniu w państwo nadzoru.

11.3. Zgodność z AI governance

Projekt przyjmuje kierunek europejskiego AI Act, Konwencji Ramowej Rady Europy o AI oraz NIST AI RMF: zarządzanie ryzykiem przez funkcje govern–map–measure–manage, przejrzystość, nadzór człowieka, ocenę wpływu i środki naprawcze. W systemie publicznym standard powinien być wyższy niż minimum rynkowe, ponieważ błędna decyzja dotyczy praw, majątku, środowiska i bezpieczeństwa.

11.4. Cyberbezpieczeństwo

- zero trust dla ludzi, urządzeń, aplikacji, integracji i agentów AI;
- segmentacja jawnej części portalu od danych infrastruktury krytycznej;
- podpisywanie i wersjonowanie modeli, konfiguracji i krytycznych dokumentów;
- odporność na prompt injection, poisoning danych i przejęcie konta eksperta;
- ciągłość działania offline i ręczny tryb awaryjny;
- red teaming, SOC/CTI, testy łańcucha dostaw i kryptografia odporna na przyszłe zagrożenia;
- obowiązek raportowania incydentów oraz wpływu na ważność decyzji.

12. Spójność z dokumentami TechnoRepubliki

Dokument	Wymóg strategiczny	Wkład systemu permittingu
Narodowa Strategia Bezpieczeństwa	Przetrawianie, suwerenność sterowania, odporność, dobrobyt technologiczny, wpływ.	Skraca tor decyzji i buduje infrastrukturę energii, danych, produkcji i obrony.
Narodowa Obrona	Energia, software, dane i produkcja jako element odstraszania.	Priorytet dla infrastruktury krytycznej, black start, dual-use i ciągłości działania.
Doktryna Energetyczna	Sterowalny, cyfrowo obserwowalny, wielonośnikowy system energii.	Lokalizuje i integruje OZE, atom, BESS, H ₂ , biometan, sieci i odbiorców.
System Informacyjny	Dane → model → predykcja → decyzja → agent → wynik → korekta.	Knowledge graph, digital twin, agenci, logi, KPI/KRI i zero trust.
System Gospodarczy	Gospodarka zdolności, ekosystemy, kapitał cierpliwy i eksport.	Obniża ryzyko, czas i WACC; uruchamia przemysł wysokiej wartości.
Polityka Innowacji	Państwo jako wymagający klient i organizator przełomów.	Sandboxy, testy technologii, zamówienia i skalowanie polskiego govtech.
Struktura Agentowa	Każdy cel ma właściciela, mandat, miernik i log.	Wojewoda jako agent wykonawczy; wyspecjalizowani agenci AI i instytucjonalni.
Konstytucja TechnoRepubliki	Technologia służy wolności i podlega kontroli obywateli.	Human-in-command, jawność algorytmów, odwołanie, zakaz manipulacji i nadzoru.
Polityka senioralna i kadrowa	Doświadczenie jako zasób; talent jako infrastruktura krytyczna.	Korpus Mentorów + młodzi analitycy AI/GIS; transfer wiedzy i krążenie elit.

FORMUŁA INTEGRACYJNA

Permitting jest wspólną bramą wykonawczą programów TechnoRepubliki.

Bez decyzji przestrzennej, środowiskowej, sieciowej i budowlanej doktryny pozostają dokumentami; z jednym oknem stają się portfelem zdolności.

13. Komunikacja i marketing programu

13.1. Narracja główna

Nowy permitting nie jest wojną z urzędnikiem ani wojną ze środowiskiem. Jest zmianą architektury odpowiedzialności. Obywatel ma szybciej wiedzieć, co powstanie i dlaczego. Inwestor ma szybciej wiedzieć, czy projekt jest wykonalny. Urzędnik ma otrzymać dane, narzędzia i mandat do decyzji. Państwo ma otrzymać energię, przemysł i odporność.

Grupa	Obietnica	Dowód
Obywatele	Nie będzie ukrytej decyzji ani nieskończonej niepewności.	Publiczne kryteria, terminy, odpowiedzi, monitoring i odwołanie.
Samorządy	Lokalna wiedza i korzyści nie zostaną pominięte.	Kontrakt korzyści, udział w danych i planowaniu, wsparcie analityczne.
Inwestorzy	Jedno okno, przewidywalna ścieżka i wczesna odpowiedź.	Case owner, harmonogram, karta ryzyka i warunki naprawcze.
Urzędnicy	Mandat, metodologia i ochrona racjonalnej decyzji.	AHP, karty uzasadnień, zespół ekspertów, audyt i szkolenie.
Przemysł	Energia i infrastruktura będą planowane z popytem.	Mapy odbiorców, linie bezpośrednie, klastry, BESS, H ₂ i lokalne bilansowanie.
Młodzi	Państwo zamawia kompetencje AI, GIS, cyber i modelowanie.	Nowe zawody publiczne, laboratoria, open data i sandboxy.
Seniorzy	Doświadczenie nie zostanie wyrzucone z systemu.	Korpus Mentorów i rola walidatorów decyzji oraz pamięci instytucjonalnej.

13.2. Bank haseł

- Nie skracamy prawa. Skracamy bezczynność.
- Jedno okno. Jeden właściciel. Jeden termin.
- AI analizuje. Wojewoda decyduje. Obywatel kontroluje.
- Nie uznanie ukryte — lecz kryteria jawne.
- Nie projekt widmo — lecz kamienie milowe i wynik.
- Nie inwestycja przeciw wspólnocie — lecz kontrakt lokalnej wartości.
- Nie państwo formularza — lecz państwo decyzji.
- Od lokalizacji do FID. Od FID do bezpieczeństwa.
- Energia jest infrastrukturą suwerenności.
- Doświadczenie seniorów. Narzędzia Gen Z. Jedna sprawcza Rzeczpospolita.

13.3. 30-sekundowa wersja dla portalu

TEKST DO PUBLIKACJI

Polska potrzebuje nowej procedury dla projektów energetycznych: jednego wirtualnego okna, jawnych kryteriów lokalizacyjnych i imiennej odpowiedzialności.

Proponujemy system „Energia 7D”, w którym agenci AI analizują prawo, środowisko, sieć, bezpieczeństwo i ekonomię, a wojewoda w siedem dni wydaje decyzję koordynacyjną: zieloną, warunkową albo odmowną. Technologia ma skracać bezczynność, nie prawa obywateli — dlatego algorytmy są jawne, człowiek pozostaje dowódcą decyzji, a obywatel zachowuje kontrolę i prawo odwołania.

14. Aneksy operacyjne

Aneks A. Minimalny pakiet danych wniosku

Domena	Minimum
Tożsamość i struktura	Inwestor, UBO, SPV, pełnomocnictwa, źródła finansowania, sankcje/FDI tam, gdzie dotyczy.
Grunt	Działki, tytuł prawny, opcje, dzierżawy, służebności, stan ksiąg, dostęp drogowy.
Planowanie	Plan ogólny, MPZP, ZPI/WZ, strefy, ograniczenia i zgodność funkcjonalna.
Technologia	Moc, proces, urządzenia, TRL, układ, media, odpady, woda, H ₂ /BESS, scenariusz awarii.
Środowisko	Screening, warianty, bioróżnorodność, woda, hałas, krajobraz, kumulacja i klimat.
Sieć	Punkt, moc, profil, elastyczność, BESS, cable pooling, linia bezpośrednia, OSDn/mikrosieć.
Ekonomika	CAPEX/OPEX, źródła przychodu, PPA/offtake, finansowanie, WACC, harmonogram FID/COD.
Społeczność	Mapa interesariuszy, plan dialogu, korzyści lokalne, ryzyka dystrybucyjne.
Bezpieczeństwo	Infrastruktura krytyczna, cyber-OT, fizyczna ochrona, supply chain, continuity.
Koniec życia	Repowering, demontaż, recykling, rekultywacja, zabezpieczenie finansowe.

Aneks B. Karta decyzji koordynacyjnej

- identyfikator sprawy, klasa projektu i właściciel;
- opis celu publicznego i zgodności ze strategiami;
- warianty oraz bramki odrzucające;
- karta AHP: kryteria, wagi, CR, ranking i wrażliwość;
- ryzyka, niepewności i wynik red teamu;
- uwagi społeczne i sposób ich rozpatrzenia;
- rozstrzygnięcie zielone / bursztynowe / czerwone;
- lista warunków, właścicieli, terminów i dowodów wykonania;
- wykaz użytych modeli AI, wersji, źródeł i override człowieka;
- pouczenie o prawach, odwołaniu i dostępie do dokumentacji.

Aneks C. Słownik

Pojęcie	Znaczenie w dokumencie
Decyzja koordynacyjna	Wczesne rozstrzygnięcie określające dopuszczalność ścieżki, właściciela, warunki i harmonogram; nie zastępuje bez podstawy prawnej decyzji materialnych.
One-stop-shop	Jeden punkt kontaktu i jeden plik sprawy koordynujący wiele organów.
AHP	Analityczny proces hierarchiczny porządkujący porównania kryteriów i wariantów.
MCDA	Rodzina metod wielokryterialnego wspomagania decyzji.
Digital twin	Aktualizowany model lokalizacji, systemu, projektu i ryzyk.
Agent AI	System wykonujący określone zadanie w ramach mandatu, danych, logów i warunków zatrzymania.
Human-in-command	Człowiek wyznacza cele, granice, podpisuje decyzję i może zatrzymać lub odrzucić rekomendację AI.
Anty-capture	Mechanizmy przeciwdziałające przejęciu decyzji przez grupę interesu, dostawcę lub lokalny układ.
Projekt widmo	Projekt blokujący zasób lub moc bez realnego postępu i zdolności wykonawczej.
Ready-to-Build	Rzeczywista gotowość do realizacji, obejmująca nie tylko pozwolenie, lecz także wykonalność techniczną, kontraktową i finansową.

Źródła i baza dowodowa

Dokumenty strategiczne TechnoRepubliki

Narodowa Strategia Bezpieczeństwa TechnoRepubliki Polskiej.

Narodowa Obrona TechnoRepubliki Polskiej.

Doktryna Energetyczna TechnoRepubliki Polskiej.

System Informacyjny TechnoRepubliki Polskiej.

System Gospodarczy TechnoRepubliki Polskiej.

Polityka Innowacji TechnoRepubliki Polskiej.

Struktura agentowa TechnoRepubliki Polskiej.

Konstytucja TechnoRepubliki Polskiej, projekt v2.0.

Diagnoza bez regulatora, dr Andrzej Węgrzyn.

Manifest TechnoSanacji.pl i Misja Polityczna Ruchu Sanacyjnego.

Oleśiński i Wspólnicy / Ambiens, „Akwizycje i development projektów OZE po reformach w 2026”.

The Technological Republic: Hard Power, Soft Belief and the Future of the West, A. C. Karp, N. W. Zamiska.

The Entrepreneurial State, Mariana Mazzucato.

The Other Red Tape: Market Concentration and the Rise of Private Gatekeepers, AELP.

Oficjalne źródła internetowe

- [Dyrektywa \(UE\) 2023/2413 — RED III](#)
- [Rozporządzenie \(UE\) 2024/1735 — Net-Zero Industry Act](#)
- [Komisja Europejska — Permitting schemes and process / TEN-E](#)
- [Ministerstwo Energii — Nowe Prawo Energetyczne / UC84, 30.04.2026](#)
- [Komisja Europejska — AI Act](#)
- [Rada Europy — Framework Convention on Artificial Intelligence](#)
- [NIST — Artificial Intelligence Risk Management Framework](#)
- [US Permitting Council — transparent, predictable and accountable permitting](#)
- [TechnoSanacja.pl — Programy](#)
- [TechnoSanacja.pl — Struktura](#)
- [TechnoSanacja.pl — Konstytucja](#)

Stan dostępu do źródeł internetowych: 16 lipca 2026 r. W przypadku prac legislacyjnych należy każdorazowo zweryfikować tekst jednolity, przepisy przejściowe i akty wykonawcze.

Konkluzja programowa

MANIFEST KOŃCOWY

Polska nie zbuduje bezpieczeństwa energetycznego samymi celami, dotacjami i konferencjami. Potrzebuje państwa, które potrafi zobaczyć projekt, porównać warianty, wysłuchać obywateli, podjąć decyzję i doprowadzić ją do wykonania.

Permitting TechnoRepubliki łączy doświadczenie pokoleń, jawne metody AHP, GIS, agentów AI i osobistą odpowiedzialność wojewody.

Nie tworzy państwa nadzoru. Tworzy państwo decyzji.

NIE LABIRYNT, LECZ ŚCIEŻKA.

NIE UZNANIE UKRYTE, LECZ KRYTERIA JAWNE.

**NIE AI ZAMIAST CZŁOWIEKA,
LECZ AI W SŁUŻBIE ODPOWIEDZIALNEJ DECYZJI.**

Polska, 16.07.2026. - Materiał udostępniony na licencji Creative Commons - Uznanie autorstwa

